

и многождь може нѣкой много прилично да каже okayваніа-та и станжало-то погрѣшеніе а въ нѣмъ вѣрѣма да каже и изъ оубо-венъ начинъ похвалы за истинны-ты прѣимущества на оногуба, кой-то е испаднхъ въ погрѣшеніе-то; писма-та мжиртелин, кон-то сжъ издружени изъ такыба похвалы ставать весьма легкы, а ко-рреспондентъ-тъ спорадъ тыа благодарны похвалы трыни и горче-вниж-тж на мжиреніа-та; добро е такожде да оправдава и самъ погрѣшеніе-то на корреспондента и нѣ като отдава случкж-тж на заборавање да сж okayва противъ случкж-тж а нѣ противъ наклоненіе-то на корреспондента мж; изъ тыа срѣдства може нѣ-кой по-лѣсно да сполучи да станать прѣимжти прѣгладваніа-та мж за обезврежденіе-то мж, ако то е праведно.

За мжиреніа, кон-то начиникъ на едно заведеніе управлава кжмъ служители на заведеніе-то, излишно е да приказваме тѣка нѣчто; доста е да кажемъ че трѣба да сж пишжть изъ благо-разумнж студениж и важность.

На оправдаемый доста е да наумимъ рѣчь-тж, че оный, кой-то исповѣдва грѣха и показва че е способенъ да сж поправи; весьма е нуждно убо кога-то оубошаме, че сме грѣшили, да исповѣдаеме акіе искренно погрѣшеніе-то и вмѣсто да сж трудимъ да сж оправдаеме изъ извѣщеніа и измышленіа; а най-неприличенъ начинъ е оный кога-то сж нѣкой примирава изъ обезврежденіе на корреспондента и безъ да исповѣда грѣшеніе-то и, изъ че ч и - н и т о в а з а л ѣ б о в ѣ н а п р і а т е л ѣ и н .

Оправдателно-то писмо трѣба да издржава изясненіа при-личны за оправданіе на случкж-тж, израженіе-то на скръжь-тж за случено-то грѣшеніе, и урьдіе за поправленіе на загубж-тж отъ това грѣшеніе, и да удостовѣрва корреспонденту че за въ ежджщее вѣрѣма ще вжде по-точенъ за извршеніе на поржченіа-та мж и да сж изврша изъ повторително удостовѣреніе на ревно-сть-тж и на приверженость-тж что има оный, кой-то пише.